

[Hanne Severinsen]

ske, at den egenskab, som vi synes at have brug for nu, og som vi er med til at udvikle til nye produkter – i dette tilfælde to nye roetyper – måske er nyttig i vores verden, men vi ved ikke, hvad der vil være nyttigt for den næste generation. Derfor må den næste generation ikke mangle muligheder for en ny udvikling, fordi vi har udviklet i en alt for ensidig retning. Det er det, ministeren også kalder jordens hukommelse, og det er jeg meget enig i.

Jeg er derfor også enig i, at det måske var en god idé at overveje et miljøetisk råd, ligesom jeg synes, det ville være udmærket, hvis man internationalt arbejdede for en form for naturret-tighedserklæring. Det er vigtigt, at vi, som jeg nævnte før, bevarer de næste generationers muligheder for noget andet end det, vi i disse dage synes er vigtigt.

Jeg vil slutte af med at takke for en god og saglig redegørelse fra ministeren. Alle argumenter er lagt frem, de er afvejede mod hinanden, og i Venstre er vi helt enige i den konklusion, at de to forsøg skal tillades.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis skal jeg takke miljøministeren for redegørelsen til Folketinget.

Baggrunden for redegørelsen er, at De Danske Sukkerfabrikker for ca. 5 måneder siden indsendte en ansøgning om tilladelse til udsætning i 1990 af to typer gensplejsede sukkerroer på et forsøgsareal på 1.000 m².

For at slå det helt fast: Fremskridtspartiet støtter miljøministerens forslag om at give tilladelse til sukkerroefabrikkerne om denne frilandsudsætning, og vi støtter det selvfølgelig fuldt ud.

Genteknologi drejer sig om en teknik specielt beregnet til at ændre organismers arveegenskaber på en målrettet måde. Traditionelt forædlingsarbejde har de samme mål som genteknologi, men man må bruge metoder, som er langt mere tidskrævende, og som ofte gør det svært eller umuligt at overskride artsbarriererne. Man har i mange år foretaget den såkaldte planteforædling og krydsforædling, som imidlertid kan føre til tilfældige kombinationer af genetisk materiale. Ved plante- og krydsforædling må man imidlertid også påregne, at man kan overføre uønskede arveanlæg, mens man med gensplejsning kun overfører et enkelt gen.

Fremskridtspartiet vil ikke påstå, at der slet ikke er nogen risiko overhovedet for naturen og miljøet omkring os ved gensplejsning. Spørgsmålet er, om den risiko er ekstraordinært stor i Danmark i forhold til de øvrige lande. Er den så ekstraordinært stor, at den kræver verdens skrappeste lov om genteknologi? Det mener vi ikke i Fremskridtspartiet.

Miljøministerens redegørelse er desværre et udslag af, at Danmark har verdens skrappeste miljølovgivning, idet den tidligere miljøminister har måttet give tilsagn om at drøfte disse principielle aspekter vedrørende udsætning af gensplejsede organismer i miljøet. I den danske lov om miljø og genteknologi skelnes der f.eks. ikke mellem gensplejsede afgrødeplanter og gensplejsede mikroorganismer. Det er ikke rimeligt, da udsætning af planter normalt er langt lettere at følge end udsætning af mikroorganismer.

Vi finder det også uheldigt, at man kræver afprøvning i drivhus først. Det er ikke særlig relevant rent avlsmæssigt, og det forsinker projekter 1 år. Det er lidt mærkeligt at tænke sig, at vi i dag i Folketinget står med det første forsøg på friland, når man samtidig ved, at DNA-teknikken blev opdaget af forskerne i marts 1973, altså for 16 år siden, og allerede i 1977 udarbejdede det Amerikanske Nationale Institut for Sundhed de amerikanske retningslinier for arbejdet med genteknologi.

Disse retningslinier kom til at danne skole for mange andre lande, men allerede i 1977 begyndte den rådgivende DNA-Kommission at revidere retningslinierne, og i 1980 flyttede man f.eks. de fleste forsøg med K 12-kolibakterier og bagegær til klasse I, dvs. klassen med de mest sikre organismer.

I 1982 bortfaldt kravet i USA om en central godkendelse af forsøg med kulturvæsker over 10 l; en lokal godkendelse var ganske enkelt tilstrækkelig. I 1983 fik de lokale myndigheder i USA f.eks. ret til at godkende udsætning af gensplejsede planter. I dag er over 90 pct. af laboratorieforsøgene i USA og mange europæiske lande blevet fritaget for myndighedskontrol.

Det ville klæde Folketinget, hvis man i dag erkendte, at det gik lidt for hurtigt på visse punkter, da loven om genteknologi blev vedtaget. Der er ingen videnskabelig basis for loven. Loven hviler på rent følelsesbetonede ting, og